

въ объясненіе-то тайны-ты причины на политическы-ты събытія. Ако и не можемъ ся съмѣва' въ това, че Императорь-ть е проводилъ посланици къмъ Святослава, въ Кедринъ го прія' въ тоя смьслъ, въ който и не мыслаше Императорь-ть.

9) Най послѣ, ако да бяхъ Византійци-ти побудили Россіане-ты срѣщу Българіѣ, то зашто тѣи така силно защищавахъ немъ?

И така не можемъ допустна, Никифоръ да е побуждалъ Россіане-ты на войнѣ, това побужденіе произлязе не отъ Византійци-ты, нъ, както по' ясно ще видимъ, отъ истъ-тъ Българіѣ, или отъ Българскій бунтъ.

На истинѣ, това събытіе обрѣна вниманіе-то както на Россіане-ты, така и на Гръци-ты. Както ся види, Българскы-ти бунтовници желяхъ да имѣтъ другій Царь; не ся знае, за кого сѣ имали тѣи намѣреніе; обаче, както става въ таквы безпорядкы, едни може да сѣ искали едного, а други друго; може да сѣ искали тѣи да выкатъ Іоанна Владимировичя, или Бояна Владимировичя, или, ако да не сѣ были тѣи вече живи, то тѣхны-ты сынове, ако сѣ имали. Нъ зашто-то съ Царскій Домъ сѣ имали сродство и още други знамениты Българскы фамили, то може да ся е случило, че безпокойны и мечтателны нѣкои главы, като привлякохъ къмъ себе си мнозина, начнахъ да посягать и на престола. На такъвъ дръзость можахъ да придадѣтъ силѣ весьма чясти подобни примѣри въ Византійско-то Правленіе.

Както и да е было, извѣстно е, че пламакъ-тъ на бунта ся распространи по нѣлѣ Българіѣ; Византійци-ти ни забѣжихъ само имена-та на най главны-ты му прѣводители, на които азъ горѣ казахъ имена-та.

ВОЙНА СЪ РОССІѢ; ПЕЧАЛНЫЙ КОНЕЦЪ НА ЦАРУВАНІЕ-ТО НА ПЕТРА I. 967 — 968.

На истинѣ бунтовници-ти съ едны-ты свои силы не сполучили бы желаемый успѣхъ; зашто, като ся нахождаше